

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

powiatu tczewskiego.

Nr. 27.

Tczew, dnia 9-go lipca 1925 r.

Rok VI.

Przedpłata:
miesięcznie 2,— zł.

ORĘDOWNIK POWIATOWY
wychodzi co czwartek.

Ogłoszenia
przyjmuje się za opłatą
5 groszy za 1-ląm wiersz
milimetrowy.

Administracja Wydział Powiatowy Tczew.

Telefon nr. 40 i 60.

Treść:

186. Ustawa z dnia 1. 4. 1925 r. o przedłużeniu mocy obowiązującej przepisów o wymiarze i poborze państw. podatku od nieruchomości.
187. Rozporządzenie z 20. 5. 25 r. o częściowej zmianie rozporz. z dnia 26. 6. 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg (ruch rowerowy).
188. Zwalczanie owadów niebezpiecznych dla bydła.
189. Powołanie szeregowych rezerwy rocznika 1899 i 1900 na ćwiczenia.
190. Taryfa płać w przemyśle.
191. Mianowanie p. Szymańskiego, zastępcą przełożonego obszaru dworskiego w Subkowach.
192. Urzędowanie Wojew. Komisji do badania samochodów i egzaminowania kierowców.
193. Nadsyłanie sprawozdań do skonfiskowanych narzędzi mierniczych.
194. Uprawianie zajęć wyliczonych w § 35 ustawy przemysłowej.
195. Meldowanie się oficerów i szeregowych w rezerwie i pospolitem ruszeniu.
196. Ubezpieczenie inwalidowe robotników rolnych.
197. Paszporty jednostronnych optantów.
198. Poszukiwanie kierownika do wylęgarni w Myłofie, pow. chojnickiego.

186)

Ustawa

z dnia 1 kwietnia 1925 r.

o przedłużeniu mocy obowiązującej przepisów o wymiarze i poborze państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich.

Art. 1. Moc obowiązująca przepisów ustępu pierwszego art. 25 ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. nr. 39 poz. 406), tudzież rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. o wymiarze i poborze państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich na rok 1924. (Dz. U. R. P. nr. 51, poz. 523) przedłuża się ze zmianami, wskazanymi w artykułach następnych niniejszej ustawy, do końca roku 1928.

Art. 2. Stawkę podatkową 20 proc. o której mowa w § 7 wspomnianego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, ustanawia się:

- 1) na rok 1925 — w wysokości 12 proc.,
- 2) na rok 1926 — w wysokości 10 proc.,
- 3) na rok 1927 — w wysokości 8 proc.,
- 4) na rok 1928 — w wysokości 7 proc.

Art. 3. Podstawę wymiaru, jako też wysokość podatku należy określać corocznie, oddzielnie jednak za każdy kwartał kalendarzowy, opierając się przytem na danych, zebranych i sprawdzonych przy wymierzaniu podatku na rok 1924.

Art. 4. Zmiany w wysokości czynszów najmu nieruchomości lub ich części, niepodlegających przepisom ustawy o ochronie lokatorów, zaszła w ciągu roku 1924, względnie w latach następnych, powinny być uwzględnione przy wymiarze podat-

ku już za rok kalendarzowy, bezpośrednio następujący po zaszłej zmianie.

O zmianach powyższych powinni właściciele nieruchomości zawiadomić władze wymiarowe w ciągu 30 dni po zaszłej zmianie.

Winni niezłożenia tego zawiadomienia, jako też podania w niem świadomie nieprawdziwych danych karani będą wedle każdorazem obowiązujących przepisów o państwowym podatku dochodowym, dotyczących niezłożenia zeznania o dochodzie, względnie podania w niem świadomie nieprawdziwych danych.

Art. 5. Podatek, przypadający na każdy kwartał kalendarzowy, płatny jest w końcu drugiego miesiąca następnego kwartału.

Art. 6. Minister Skarbu ustali w drodze rozporządzenia terminy ukończenia postępowania wymiarowego, jako też rozesłania nakazów płatniczych, które winny być wygotowane oddzielnie na każdy rok kalendarzowy.

Art. 7. W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, gdyby uiszczenie podatku w przepisanych terminach mogło narazić egzystencję gospodarczą płatnika, służy Ministrowi Skarbu prawo odraczania podatku, jako też rozkładania na raty.

Ministrowi Skarbu służy prawo przeniesienia powyższych uprawnień na władze skarbowe niższych instancji.

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje począwszy od 1-go stycznia 1925 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej:

S. Wojciechowski.

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu:

W. Grabski.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Ratajski.

Tczew, dnia 26. 6. 1925 r.

8652/25 W. P. III.

Starosta

w z. Br. Mania, deput.

187)

Rozporządzenie

Ministrów Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych

z dnia 20 maja 1925 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 26-go czerwca 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na dro-

gach publicznych (Dz. U. R. P. nr. 89, poz. 656) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 24 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. nr. 61, poz. 611), otrzymuje brzmienie następujące:

„Każda osoba, jeżdżąca na rowerze po drogach publicznych, winna zaopatrzyć się imienną kartą rowerową, wydaną według załączonego wzoru: w województwach poznańskim i pomorskim przez miejscową władzę policyjną, a w innych województwach przez władze administr. I. instancji, które w miastach mogą wydawanie tych kart powierzyć magistratom za ich zgodą.

Karty rowerowe mogą być wydawane na ustną prośbę, lecz przed ich wydaniem, a po stwierdzeniu tożsamości petenta, winien urząd, wydający kartę przekonać się, że proszący jest obznajmiony z przepisami ruchu na drogach publicznych, zawartymi w dziale III. rozporządzenia z dnia 26-go czerwca 1924 regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. nr. 61, poz. 611) i w dziale F. rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 lipca 1922 o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych (Dz. U. R. P. nr. 65, poz. 587).

Kartę powyższą winni używający rowerów na drogach publicznych mieć przy sobie i okazywać na każde żądanie zaprzysiężonej służby drogowej, organów policji państwowej i urzędów gminnych.“

§ 2. Urzędy wydające karty rowerowe obowiązane są prowadzić ich ścisłą ewidencję.

§ 3. Tytułem zwrotu kosztów, związanych z wydaniem kart rowerowych, winien otrzymujący ją uiścić opłatę w wysokości 1 zł

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych:

(—) Rybczyński.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Ratajski.

Wzór karty rowerowej.

(Wymiary 10×6 ctm. na twardym niebieskim papierze).

Województwo

Powiat

(Władza wydająca)

Karta rowerowa Nr.

wydana

urodzonemu w

dnia

zamieszkałemu w

na prawo jazdy na rowerze po drogach publicznych Rzeczypospolitej Polskiej.

M. P. (miejsce i data) (Podpis władzy).

Ważna na rok 192... przy jednoczesnem okazaniu dowodu stwierdzającego tożsamość osoby. (Na odwrocie)

Ważność karty prolongowano na rok 192... M. P. (miejsce i data) (Podpis władzy).

Ogłasza się, 3 złote tytułem podatku powiatowego należy od każdego wnioskodawcy ściągnąć i przekazać do Powiatowej Kasy Komunalnej w Tczewie. Karty rowerowe wydane przez Starostwo ważne są do 31. 12. 25 r. Uchylam rozp. moje z dnia 10. 7. 20 r. Oręd. Urzęd. nr. 32 na rok 1920 i obwieszczenie ogłoszone w Oręd. Urzęd. nr. 49 na rok 1924-ty poz. 457.

Tczew, dnia 25 czerwca 1925 r. 9438/25 St. Starosta w z. Br. Mania, deput.

188)

Obwieszczenie

Dot. niebezpiecznych dla bydła owadów.

W sprawie padnięcia kilkunastu sztuk bydła od ukąszenia nieznanych dotąd owadów wielkości pchły domowej, które pojawiły się w olbrzymich ilościach, w nizinach nadwiślańskich, zwracam uwagę właścicielom bydła zamieszkających zwłaszcza w nizinach nadwiślańskich na grożące im niebezpieczeństwo i wzywam do zastosowania środków ostrożności.

Do ogólnej orientacji podaje, że 1 generacja tych owadów roi się w czasie od maja do połowy czerwca, druga zaś roi się w sierpniu. Ten czas byłby dla bydła najniebezpieczniejszym, gdyż zwykle bezpośrednio po rojeniu się tych owadów, ogromne masy ich unoszą się nad pobliskimi łąkami, polami i pastwiskami padając na znajdujących się tamże ludzi i zwierzęta. Wobec tego w czasie ukazywania się tych owadów, należy bydło pasać tylko po zachodzie i do wschodu słońca, jak również w dni chłodne i deszczowe, a w każdym razie nie należy bydła zostawiać na pastwisku bez nadzoru.

Pp. Sołtysów i Naczelników obszarów dworskich wzywam aby wspomniane owady łapano i w buteleczkach (możliwie w spirytusie) przesyłano do Urzędu Wojewódzkiego Oddział Weterynaryjny w Toruniu, celem wysłania tych do Instytutu Ogólnej Zoologii dla zbadania i określenia właściwości tego owada i wynalezienie sposobu skutecznej z nimi walki.

O pojawieniu się owadów gdziekolwiek, należy mi niezwłocznie donieść.

Tczew, dnia 18 czerwca 1925 r. 8945-25 St. Starosta Fabian, sekr. pow.

189)

Obwieszczenie.

Pan Burmistrz w Tczewie, pp. Sołtysi i Przełożeni obszarów dworskich podadzą po raz czwarty do wiadomości publicznej zwyczajem zwykłym ogłoszenie moje o powołaniu szeregowych rezerwy rocznika 18—99 i 1900 na 4-tygodniowe ćwiczenia patrz Oręd. Urzęd. nr. 12 str. 50 z dnia 26. 3. 1925 r.

Tczew, dnia 24 czerwca 1925 r. St. O. E. 1148/25. Starosta Fabian, sekr. pow.

190)

Obwieszczenie.

Taryfa płac w przemyśle.

Z dniem 14, 15, 16, wzgl. 18 maja 1925 r. obowiązują poniższe stawki zarobkowe dla robotników przemysłowych.

Grudziądz Toruń Bydgoszcz kategorja pracowników Inowrocław	Starogard Pelplin Świecie „Unja” Chełmno	Gniew Przechowo Chełmno
Rzemieślnik do 1 lat 3 50 gr	47 gr	45 gr
„ po 3 lat. 57 „	54 „	52 „
„ po 6 „ 66 „	63 „	60 „
Robotnik przyuczony 47 „	45 „	43 „
„ od 16—18 17 „	16 „	15 „
„ od 18—20 33 „	31 „	30 „
„ ponad 20 lat 45 „	43 „	42 „
Robotnice od 16—18 17 „	16 „	15 „
„ od 18—20 22 „	21 „	20 „
„ ponad 20 26 „	25 „	24 „
„ przyuczone 32 „	31 „	30 „

Tczew, dnia 14. 6. 1925 r. St. 8079-25. Starosta w z. Fabian.

191)

Obwieszczenie.

Pana Stanisława Szymańskiego urzędnika gospodarczego w Subkowach. mianowałem pierwszym zastępcą przełożonego obszaru dworskiego w Subkowach.

Tczew, dnia 24 czerwca 1925 r. Wp. V. 9061-25. Starosta w z. Br. Mania, deput.

192)

Obwieszczenie.

Wojewdzka Komisja do badania samochodów i egzaminowania kierowców będzie urządzać w Toruniu b. r.

- w lipcu w dniach: 3, 17, 28.
- w sierpniu w dniach: 3, 4, 28, 29.
- w wrześniu w dniach: 4, 22, 29,
- w październiku w dniach: 6, 13, 30,
- w listopadzie w dniach 6, 17, 27,
- w grudniu w dniach: 4, 11, 22, 29.

Komisja będzie badać tylko te samochody, których właściciele będą zawiadamiani do przedstawienia wozu w oznaczonym terminie.

Również tylko ci kandydaci na kierowców będą egzaminowani, których podania po myśli § 25 Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych będą zaopiniowane przezemnie i którzy otrzymają pisemne zawiadanie do egzaminu.

Ogłasza się. Magistrat tczewski i pp. Sołtysi i Przełożeni obszarów dworskich ogłaszają to u siebie w zwykły sposób.

Tczew, dnia 26 czerwca 1925 r.

St. 9154/25.

Starosta

F a b i a n, sekr. pow.

193)

Obwieszczenie

w sprawie nadsyłania sprawozdań odnośnie do skonfiskowanych narzędzi mierniczych nadzoru nad niemi.

Ponieważ w dalszym ciągu napływają liczne zażalenia z powodu wadliwości w funkcjonowaniu nadzoru policyjnego nad narzędziami mierniczymi, podaję jeszcze raz zasady postępowania, do których się należy bezwzględnie stosować.

Kto świadomie lub z opieszałości nie stosuje się do przepisów „Dekretu o miarach“ z 8 lutego 1919 r. (Dz. Praw. nr. 15 poz. 211), podlega karze pieniężnej lub aresztowi. Narzędzia i przyrządy miernicze nieprzepisowe podlegają uniemożliwieniu ich użytku lub konfiskacie.

Pp. Burmistrz tczewski i Wójtowie zarządzają przeprowadzenie rewizji narzędzi mierniczych raz na kwartał, przy czem należy uważać, by narzędzia miernicze nie były usuwane przed okiem rewizującego.

Podczas rewizji należy uważać, czy przyrządy i narzędzia miernicze, podlegające przymusowi przedkładania ich do wtórnej legalizacji, są:

- a) przepisowo legalizowane t. zn. czy noszą w przepisanych miejscach cechy legalizacyjne i czy cecha roczna jeszcze nie wygasła,
- b) czy nie wykazują zewnętrznych zmian, braków lub uszkodzeń powstałych w międzyczasie lub spowodowanych umyślnie, które

uzasadniałyby wątpliwości co do rzetelności tych narzędzi mierniczych (np. podwieszenie ciężarów lub t. p.).

Jeżeli rewizja policyjna ujawni narzędzia miernicze, których nie można używać w obrocie publicznym, należy je zatrzymać i przechować u siebie. Skonfiskowane narzędzia miernicze, o ile okażą się zdadne do dalszego użytku, należy niezwłocznie dać do naprawy do najbliższego koncesjonowanego warsztatu naprawy narzędzi m., przy czem warsztaty te mają naprawy dokonać możliwie szybko, o czem należy je odpowiednio pouczyć.

Narzędzia miernicze, po dokonaniu naprawy muszą być zalegalizowane (za wyjątkiem wag fundamentowanych), dla tego niezwłocznie po ukończeniu naprawy należy o tem powiadomić Urząd Miar w Kartuzach w celu uskutecznienia legalizacji.

Ażeby uniknąć niepotrzebnych wydatków za naprawę i urzędowe badanie przez Urzędy Miar, mają pp. Burmistrz i Wójtowie w wypadkach budzących wątpliwości — zasięgnąć zdania legalizatora, czy skonfiskowane narzędzia miernicze wogóle dadzą się naprawić i będą mogły być jako takie używane. Naprawione i zalegalizowane narzędzia miernicze mają być ponownie w drodze sprzedaży puszczone do obrotu publicznego, przy czem należy dopilnować, ażeby wszelkie te czynności następowały po sobie sprawnie i szybko.

Sprzedaż odbywa się po ustanowieniu najniższej ceny (ażeby pokryte zostały koszty naprawy, opłaty za wtórną legalizację transport itp.) z wolnej ręki zslugującym na zaufanie osobom (ewentl. można narzędzia miernicze — po ich naprawie i ponownem zalegalizowaniu — sprzedawać byłym ich właścicielom). nie należy jednakże robić z tego reguły, lub też w drodze licytacji, która winna nastąpić po dłuższym przeciągu czasu (mniej więcej rok po konfiskacie).

Narzędzia miernicze nie nadające się do dalszego użytku, mają być sprzedane jako szmelc, przy czem w tym wypadku muszą być z nich usunięte cechy Urzędów Miar, a same narzędzia jako takie winny być zniszczone. Do usunięcia cech i do manipulacji z przedmiotami, które mają być sprzedane na szmelc, może być zawiadamiany rzemieślnik, nigdy jednak urzędnik legalizacji narzędzi mierniczych.

Celem otrzymania danych statystycznych, ile i jakie narzędzia miern. skonfiskowane zostały, oraz co się z niemi stało, należy przysyłać mi co pół roku (za I. półrocze 20. 7. a za II. półr. 20. 1. następnego roku) sprawozdania w dwóch egzemplarzach według załączonego wzoru.

Pierwsze sprawozdanie prześlą mi pp. Burmistrz i Wójtowie do 20. 7. 25 r. za czas od 1. 1. do 30. 6. b. r.

Wójtostwo:

Powiat:

Sprawozdanie

o skonfiskowanych narzędziach mierniczych

za czas od do 19.....

1	Ilość skonfiskowanych	Z tego:			UWAGI (tu należy podać obserwacje co do średnich czasokresów pomię- dzy konfiskatą, oddaniem do na- prawy, wyreparowaniem, zalegali- zowaniem i dalszą sprzedażą narzędzi mierniczych).
		naprawiono, z wolnej ręki	ponownie zalegali- zowano i sprzedano do dalszego użytku na licytacji	poszło na szmela	
2	Wag prostych (słubkowe i wiszące) wag stołowych				
3	Wag pomostowych, dziesiętnych				
4	Odważników handlowych				
5	Pojemników i przy- rządów mierniczych do wpływów				
6	Przymiarów i suwaków mierniczych				

....., dnia 19.....

Podpis (Burmistrz, Wójt)

T c z e w, dnia 1 lipca 1925 r.

Starosta, w z. F a b i a n, sekr. pow.

194)

Uprawianie zajęć wyliczonych w § 35 ustawy przemysłowej.

Do najbardziej rozpowszechnionych zajęć pokątnych pisarzy t. zw. „doradców prawnych“ należy zaliczyć pisanie odwołań (rekursów) w sprawach podatkowych. Odwołania te przeważnie nieuzasadnione, napisane przeważnie szablonowo, nieoparte na znajomości odnośnych ustaw i przepisów, narażają tylko podatników na znaczne wydatki i kary za zwłokę z powodu niepłacenia podatku aż do rozstrzygnięcia odwołania. a nadto działalność tych pokątnych doradców prawnych wytwarza wrogi nastrój dla Państwa, niesłuszne przekonanie o nadmiernym ucisku podatkowym i o wadliwym funkcjonowaniu urzędów wymierzających podatki.

Zwracam przeto uwagę pp. Burmistrzowi i Wójtom na możliwość zakazania tego proceduru, o ile taki „doradca prawny“ nie jest zaufania godny, lub też dostatecznie wykształcony, by zlecone podania, doniesienia karne itp. należycie njać i ocenić, tak że przez swe działanie przysparza szkody publiczności przez się obsługiwaną par. 35 ustęp 1 ustawy przem. oraz okólnik nr. 644 p. Wojew. Pom. z dnia 9 października 1923 r. l. dz. XI. c — 3984/24).

Baczyć również należy, by osoby uprawiające jeden z procedurów w par. 35 ust. przem. wyszczególnionych, zgłosiły swój proceder u właściwej władzy policyjnej miejsca zamieszkania uprawiającego proceder (cyfra 7 przepisów wyk. do ustawy przem. z dnia 1. 5. 1904 M. M. Bl. str. 123).

T c z e w, dnia 27 czerwca 1925 r.

St. 8309/25.

Starosta

F a b i a n, sekr. pow.

195)

Obwieszczenie.

Meldowanie się oficerów i szeregowych w rezerwie i pospolitem ruszeniu.

Ustawa o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 23 maja 1924 roku nakłada na rezerwistów i pospolitaków obowiązek meldowania każdej zmiany miejsca zamieszkania, naczelnikowi gminy względnie urzędowi meldunkowym.

Odnośnie artykuły tej ustawy przytaczam w dosłownem brzmieniu:

Art. 73.

Rezerwiści obowiązani są do osobistego zgłaszania się na wezwanie władz wojskowych.

O każdorazowej zmianie miejsca zamieszkania rezerwiści mają zawiadomić właściwe urzędy dla spraw meldunkowych.

Art. 75.

Zaliczeni do służby wojskowej w pospolitem ruszeniu obowiązani są do zawiadomienia właściwych organów meldunkowych o każdorazowej zmianie miejsca zamieszkania.

Postanowienia karne.

Art. 87.

Winny niedopełnienia bez uzasadnionych przyczyn, obowiązku zgłoszenia się lub zawiadomienia w sposób i terminie przewidzianym w artykule 73 i w artykule 75 ulegnie karze grzywny do 500 zł lub aresztu 6 tygodni albo obu tym karom łącznie.

Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej nr. 37 wydany w dniu 15 kwietnia 1925 r. ogłosił rozporządzenie wykonawcze do ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z którego odpowiednie przepisy odnoszące się do obowiązku meldowania poniżej podaje:

§ 496.

Oficerowie i szeregowi rezerwy są obowiązani najpóźniej w 8 dni po zwolnieniu z służby w wojsku, zameldować się u naczelnika gminy, wzgl. we właściwym Urzędzie meldunkowym swego miejsca zamieszkania.

§ 497.

Każdą zmianę miejsca zamieszkania powinni oficerowie i szeregowi rezerwy zgłosić naczelnikowi gminy, wzgl. w Urzędzie meldunkowym, zaś o przybyciu do nowego miejsca zamieszkania, zawiadomić w przeciągu 8 dni osobiście naczelnika gminy (Urząd meldunkowy), do której przybywa. To samo dotyczy zmiany adresu (domu) w obrębie tej samej miejscowości.

§ 498.

W razie podróży w kraju lub zagranicą, która powoduje dłuższą, aniżeli 14 dni trwającą nieobecność, należy rozpoczęcie i ukończenie podróży zgłosić naczelnikowi gminy wzgl. urzędowi meldunkowemu.

Jeżeli przy podróży w kraju nie można było przewidzieć, że nieobecność będzie trwała dłużej niż 14 dni, należy zgłoszenia dokonać dodatkowo w miejscu, gdzie się podróżujący w danej chwili znajduje i to najpóźniej 14 dni po wyjeździe.

Jeżeli oficer i szeregowy rezerwy w czasie swej podróży w kraju zatrzyma się w jakiejś miejscowości na pobyt trwający dłużej niż 14 dni, powinien tak przybycie jak odjazd zgłosić u naczelnika gminy wzgl. w urzędzie meldunkowym danej miejscowości.

§ 499.

Oficerowie i szeregowi rezerwy, którzy w interesach służbowych lub prywatnych muszą przed-

siębrać częstsze lub nagle niespodziewane podróże, a są dobrze znani właściwym władzom administracyjnym, mogą być przez te władze zwolnieni od każdorazowych ustnych i osobistych zgłoszeń pod warunkiem postarania się przez nich o to, że wszelkie rozkazy będą mogły być im należycie i niezwłocznie doręczane.

Zwolnień tych wskutek pisemnych prośb mogą udzielać władze administracyjne I-ej instancji, właściwe ze względu na miejsce stałego zamieszkania petenta.

Przepisy z § 498 nie mają zastosowania do etatowych funkcjonariuszów państwowych służby cywilnej.

§ 500.

Oficerowie i szeregowi rezerwy, przebywający stale lub podróżujący zagranicą powinni dopełnić w terminie do dni 14 przepisanych zgłoszeń u właściwej władzy konsularnej, najbliższej ich miejsca zamieszkania, oraz powinni zawiadomić odnośny konsulat o każdej zmianie miejsca pobytu.

§ 501.

Zgłoszenia oficerów i szeregowych rezerwy odnośnie do przybycia lub odjazdu, wreszcie odnośnie do pobytu w danej miejscowości, mają być uskutecznione z reguły ustnie i osobiście, z równoczesnem przedłożeniem dokumentu legitymacyjnego (książeczki stanu służby, książeczki wojskowej). Zgłoszenie powyższe może się odbyć pisemnie lub przez zastępcę tylko w tym wypadku, gdy zgłoszenie się osobiste jest niewykonalne.

§ 502.

Dopełnienie obowiązku zgłoszenia się potwierdza odnośna władza na dokumencie legitymacyjnym, w wypadku zaś gdyby dokumentu legitymacyjnego nie można było przedłożyć, potwierdzenie o dopełnieniu obowiązku zgłoszenia się udziela właściwa władza meldunkowa, wydając zgłaszającemu się krótkie zaświadczenie.

§ 503.

Oficerowie i szeregowi rezerwy, przebywający zagranicą są obowiązani do zgłaszania się nie tylko w krajach europejskich lecz i w krajach poza Europą.

§ 504.

Urząd gminny, względnie meldunkowy, zapisuje w swych księgach meldunkowych zgłoszenie się oficerów i szeregowych rezerwy, obowiązanych do zgłaszania się w gminie i sporządza kartę meldunkową.

Naczelnik gminy, względnie urząd meldunkowy, przesyła karty meldunkowe zbiorowo każdego 15 i 30 dnia miesiąca do właściwej powiatowej komendy uzupełnień.

Art. 510.

Przepisy meldunkowe, obowiązujące oficerów i szeregowych rezerwy, stosują się również do oficerów i szeregowych pospolitego ruszenia.

Objaśnienia do powyższych przepisów do § 496 naczelnika gminy należy rozumieć „sołtysa lub przełożonego obszaru dworskiego” zaś w mieście urząd meldunkowy, którym jest urząd policyjny.

do § 502 Potwierdzenie o zgłoszeniu się do gminy lub wymeldowaniu się należy uskutecznić zasadniczo na dokumencie wojskowym w braku tego należy sporządzić odpowiednie poświadczenie.

do § 504 — obowiązani są do zgłoszenia się oficerowie rezerwy do 60 roku życia, zaś szeregowi rezerwy do 40 roku życia, a więc urodzeni w latach od 1901 do 1885.

Rubryki karty meldunkowej odnoszące się do nazwiska miejsca urodzenia, zamieszkania, roku poboru, rodzaju broni, numer aneksu i ks. gł. ewidenc. należy wypisać dokładnie z odnośnego dokumentu wojskowego przedłożonego przez meldującego się. — Jeśli zgłaszający się żadnego dokumentu nie posiada, należy w uwadze zaznaczyć, iż wypełniono na podstawie ustnych zeznań.

Przedewszystkiem zwracam uwagę na staranne i najdokładniejsze wypełnienie rubryki. „**Powód sporządzenia karty meldunkowej**” który powinien zawierać dokładną nazwę gminy i powiatu skąd przybywa względnie dokąd się wyprowadza oraz oznaczenie pobytu, czy przychodzi lub odchodzi na stałe lub przejściowo np. zgłosił się na stały (przejściowy) pobyt w miejscowości powiat albo wyprowadził się na przejściowy (stały) pobyt do miejscowości powiat , lub wyjechał za granicę do za zezwoleniem (bez zezwolenia). Taką samą odnotację należy umieścić na dokumencie wojskowym zgłaszających się.

W uwadze można ewentualnie zaznaczyć, czy posiada ks. wojsk. i kartę mob.

Księgi meldunkowe należy prowadzić rocznikami, zaczynając od najstarszego rocznika. Ponieważ od tego czasu gminy nie posiadały ks. meldunkowych, albo je niedokładnie prowadziły, należy natychmiast po otrzymaniu odpowiednich druków, wpisać do ksiąg meldunkowych wszystkich rezerwistów do 40 roku życia, jacy obecnie w gminie się znajdują i po wpisaniu prowadzić dalej aktualność tych ksiąg, wpisując w miarę zgłaszania się przybywających do gminy lub też wykreślając w razie stałego odejścia z gminy.

do § 505. Zwracam uwagę na punktualne zachowanie terminów przedkładania tych kart do Powiatowej Komendy Uzupełnień w Starogardzie, oraz na dokładne wypełnianie kart meldunkowych.

Za niedotrzymanie terminu i niedokładności pociągnę bezwzględnie pp. Sołtysów i Przełożonych obszarów dworskich do odpowiedzialności.

do art. 510. Pospolite ruszenie składa się z mężczyzn, należących do roczników poborowych i roczników należących do rezerwy. Do pierwszej niejako grupy należą ci, którzy przy komisjach poborowych lub przy późniejszym ustaleniu stosunku ich zdolności do służby w pospolitem ruszeniu z bronią lub bez broni, to znaczy, w tym roku od rocznika 1904 do rocznika 1885.

Do drugiej grupy należą ci mężczyźni, którzy po przebyciu ustawowego okresu służby w rezerwie, to jest po ukończeniu 40 lat życia przechodzą do pospolitego ruszenia, które obowiązuje tych mężczyzn do 50 roku życia to znaczy, w bieżącym roku roczn. od 1884 do 1875.

Wreszcie do pospolitego ruszenia należą duchowni wyznania katolickiego, kościołów i związków religijnych ewangelickich, duchowni wyznania prawosławnego, marjawickiego i mojżeszowego.

Narazie założyć należy dla pospolitaków księgi meldunkowe i prowadzić ewidencję. (Przysyłanie kart meldunkowych do P. K. U. tylko dla rezerwistów od rocznika 1904 do 1885 i duchownych wyżej wymienionych wyznań od rocznika 1904 do 1885.

W przyszłym roku przybędzie rocznik 1902 do ewidencji rezerwy a rocznik 1885 do pospolitego ruszenia itd. z każdym rokiem.

W wykonaniu powyższego zarządzenia w całym powiecie z dniem 15 lipca 1925 r. zaprowadzenie ksiąg meldunkowych i obowiązek meldowania się u sołtysów wzgl. przełożonych obszarów dworskich, a w mieście w urzędzie policyjnym.

Od tego czasu zabraniam wysyłania osobiście rezerwistów celem załatwienia spraw meldunkowych do Starostwa lub do Powiatowej Komendy Uzupełnień, ponieważ od dnia 15 lipca b. r. wchodzi w życie księgi i karty meldunkowe.

Pierwsze przedłożenie kart meldunkowych przypada na 30. 7. 1925 r. następnie co 15 dni itd.

Druki na księgi meldunkowe i gotowe karty meldunkowe pobiorą pp. Sołtysi i Przełożeni obszarów dworskich w „Dzienniku Tczewskim”. Koszta druków pokrywają gminy, w myśl ustawy.

Powyższe Panu Burmistrzowi m. Tczewa, pp. Sołtysom i Przełożonym obszarów dworskich do ścisłego zastosowania się i wykonania i dokładnego ogłoszenia i poinformowania o przepisach meldunkowych mieszkańców swych gmin.

T c z e w, dnia 3 lipca 1925 r.

St. 1320-25.

Starosta.

196)

Ogłoszenie.

Ubezpieczenie inwalidowe.

Od dnia 1 czerwca r. b. obowiązują dla robotników **rolnych** następujące klasy w ubezpieczeniu inwalidowem:

dla rzemieślników dworskich, włodarzy i deputatników kl. IV,

dla chałupników kl. III,

dla zaciagu kategoria IIa i IIb kl. I,

dla zaciagu kategoria III i IV kl. II,

dla sezonowych kategoria I kl. III,

dla sezonowych kategoria II i III kl. II.

Ogłasza się.

T c z e w, dnia 2 lipca 1925 r.

U. U. 843-25

Starosta

w z. Fabian, sekr. pow.

197)

Obwieszczenie.

Pasporty jednostronnych optantów.

W skutek rozp. p. Wojewody Pomorskiego z dnia 29. 5. 25 6652/25 unieważniam rozp. moje z dnia 6. 4. 23. L. dz. 40/23 Pr. Oręd. Pow. nr. 15/15 poz. 171/25 str. 132.

T c z e w, dnia 29 czerwca 1925 r.

8664/25 St.

Starosta

w z. Fabian, sekr. pow.

198)

Kierownik wylęgarni.

Do wylęgarni w Myłofie powiatu chojnickiego potrzebny jest kierownik z poborami urzędnika kontraktowego w XII. st. służbowym.

Kandydaci winni posiadać następujące kwalifikacje:

- 1) obywatelstwo polskie,
- 2) znajomość języka polskiego w mowie i piśmie.
- 3) teoretyczną i praktyczną znajomość prowadzenia wylęgarni, transportu ikry, wylęgu i narybku.

i 4) znajomość gospodarstwa stawowego.

Kandydaci odpowiadający powyższym wymagom zechcą złożyć podania z dołączeniem własnoręcznie napisanego życiorysu pod adresem „Wojewoda Pomorski, Referat Rybacki w Toruniu.”

T c z e w, dnia 20 czerwca 1925 r.

8676-25 St.

Starosta

w z. Br. Mania, deput.